

Danıştay Onbirinci Daire Başkanlığından:

Esas No: 2016/5726

Karar No: 2016/4572

Kanun Yararına Temyiz Eden: Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Murat Arslan

Vekili : İstiklal Mah. Şehit Fahri Koçyiğit Sok. Vilayet Arkası

Fedaş Yanı İntaş İş Merkezi Kat: 2 No: 3

Battalgazi/MALATYA

Davalı : Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı

Devlet Mah. Necatibey Cad. No:114 Çankaya/ANKARA

İstemin Özeti: Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 29.01.2016 tarih ve E:2016/170; K:2016/132 sayılı kararının; Danıştay Başsavcılığı tarafından, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

Danıştay Başsavcısı: Halil Yılmaz

Düşüncesi: Türkiye İstatistik Kurumu Malatya Bölge Müdürlüğünde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında “geçici personel” statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı “657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu, 926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 2802 Sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu, 2914 Sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu, 5434 Sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu İle Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması, Devlet Memurları ve Diğer Kamu Görevlilerine Memuriyet Taban Aylığı ve Kıdem Aylığı İle Ek Tazminat Ödenmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararname”nin Ek 9’uncu maddesinde düzenlenen ek ödmeden yararlandırılması yolundaki talebinin reddine dair işlemin iptali istemiyle açtığı davada; 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen personelin atama şekli farklı da olsa, asli ve sürekli kamu hizmetini ifa ile görevlendirilen bu kapsamdaki personelin memur statüsünde olduklarının ve 657 sayılı Kanuna göre aylık aldıklarının kabulü gerektiğinden, memurlara tanınan özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle, dava konusu işlemin iptali ve tazmin isteminin kabulüne dair Malatya İdare Mahkemesince verilen 15.05.2015 gün ve E:2015/297; K:2015/762 sayılı kararına vaki itirazın reddi yolundaki Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 12.11.2015 gün ve E:2015/1780; K:2015/1628 sayılı kararının düzeltilmesi

istemiyle yapılan başvuruyu reddeden Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 29.01.2016 gün ve E:2016/170; K:2016/132 sayılı kararının, kanun yararına bozulması istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

657 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (C) fıkrasında geçici personel, "bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığının ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler" olarak tanımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin, 30.03.2011 gün ve E:2010/46; K:2011/60 sayılı kararında da; geçici personel statüsünün, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngördüğü; bu personelin, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumunda olduğu ve yaptıkları işin, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmayacağı; bu nedenle geçici personelin; Anayasa'nın 128'inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu; ... bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarının da farklılık arzettiği gözetildiğinde, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek olan hususların yasa ile yapılamayacak kadar teknik ayrıntıları içerdiği;...ayrıntı ve uzmanlık gerektiren konuların düzenlenmesinin Bakanlar Kurulu'na bırakılmasının da, yasama yetkisinin devri niteliğinde olmadığı belirtilmiştir.

Öte yandan; 657 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanunun, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği, hükme bağlanmıştır. Aynı Kanunun "Mali Hükümler" başlıklı V'nci Kısmında yer alan 146'ncı maddesinde ise, bu Kanunun birinci maddesinin birinci

fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; “Deyimler” başlıklı 147’nci maddesinin (A) bendinde, bu Kanunda geçen “Aylık” deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibariyle ödenen parayı; (C) bendinde de “Gündelik” deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

Statüsü, çalıştırılma amacı ve süresi, hak ve yükümlülükleri Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 9’uncu maddesinde düzenlenen ek ödemeden yararlandırılıp yararlandırılmayacağı hususuna gelince:

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye 11/10/2011 tarih ve 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen Ek 9’uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil, almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmış, Kararname eki (I) SAYILI CETVEL’de de, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre alanlar; aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa Göre Alanlar; aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında “Kadro” ve “Görev Unvanı”na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 9'uncu maddesinde, 657 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır.

Her ne kadar; Danıştay Onikinci Dairesince, 4/C kapsamında çalıştırılan personelin, sözleşmede kararlaştırılmamış olsa dahi "fazla çalışma ücreti" ve "döner sermaye ek ödemeleri"nden yararlandırılmasına "statü" bağlamında hukuki bir engel bulunmadığı yolunda verilmiş kararlar mevcut ise de, anılan ödemelerin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede öngörülen ek ödemeden amaç ve kapsam bakımından farklı olmaları karşısında, bu husus varılan sonucu etkiler nitelikte görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 29.01.2016 gün ve E:2016/170; K:2016/132 sayılı kararının, 2577 sayılı Yasanın 51'inci maddesi uyarınca yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi: Cumhuriyet Öztürk

Düşüncesi: 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek-9. maddesinde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 1. maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9. madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Malatya Bölge İdare Mahkemesince verilen kararın, yürürlükteki hukuka aykırı bulunması nedeniyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmüştür.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbirinci Dairesince, Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 29.01.2016 tarih ve E:2016/170; K:2016/132 sayılı kararının Danıştay Başsavcılığı tarafından, kanun yararına temyizen incelenerek bozulmasının istenilmesi üzerine işin gereği görüşüldü:

Dosyanın incelenmesinden, Türkiye İstatistik Kurumu Malatya Bölge Müdürlüğünde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel olarak görev yapan davacı tarafından, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9. maddesinde düzenlenen ek ödemeden yararlandırılması talebiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile yoksun kalınan ek ödeme tutarının yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davada; Malatya İdare Mahkemesi Hâkimliğince, atanma şekli diğer memurlara göre farklı olmakla birlikte, asli ve sürekli bir kamu hizmeti görmekle görevlendirilen ve Yasa'nın 4/C maddesi kapsamında sözleşme ile istihdam edilen personelin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinde öngörülen istihdam şekli içinde memur statüsünde olduklarının ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre aylık ödemesi yapıldığının kabulü ile memurlara tanınan özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağından bahisle davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9. maddesi kapsamında ödenen ek ödemelerden yararlandırılması gerekirken, aksi yönde tesis edilen işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle iptaline; yoksun kalınan ek ödeme tutarının yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verildiği; bu karara karşı yapılan itiraz isteminin reddedilerek kararının onandığı ve karar düzeltme aşamasından da geçerek anılan kararın kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Danıştay Başsavcılığı, Malatya Bölge İdare Mahkemesi kararının; yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi nedeniyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizen incelenerek, bozulmasını istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde, bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilip, temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı

tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmayacağı, bozma kararının bir örneğinin ilgili bakanlığa gönderileceği ve Resmî Gazete'de yayımlanacağı kuralına yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş; maddenin (A) fıkrasında memur, (B) fıkrasında sözleşmeli personel, (C) fıkrasında geçici personel, (D) fıkrasında ise işçi tanımlanmıştır. Anılan Kanun'un 5. maddesinde de, bu Kanun'a tabi kurumların, bu dört istihdam şekli dışında personel çalıştıramayacağı belirtilmiştir. Geçici personelin tanımlandığı 4/C maddesinde, bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığının ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerin geçici personel olduğu belirtilmiştir.

Aktarılan kural ile kamuda istihdam şekillerinden olan geçici personel statüsünün tanımı yapılarak, Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak hangi işlerin bir yıldan az süreli veya mevsimlik olduğu, bu personelin sayısı, ödenecek ücret ve sözleşme şartlarını belirleme yetkisi Bakanlar Kuruluna bırakılmaktadır.

Geçici personel statüsü, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngörmektedir. Bu personel, idare ile yaptıkları sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumundadır ve yaptıkları iş, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmamaktadır. Bu nedenle geçici personel, Anayasanın 128. maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türüdür.

Yasama organı, memur ve diğer kamu görevlileri ile bunların dışında çalışanlarla ilgili olarak, Anayasa'da belirlenen kurallara bağlı kalmak, adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini gözetmek koşuluyla düzenleme yapma yetkisine sahiptir.

Geçici ve mevsimlik işlerin neler olduğunun belirlenmesi ülkedeki ekonomik gelişmelere ve koşullara bağlı olup, bunların Yasa'da tek tek belirtilmesi mümkün değildir. Ayrıca, bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik

koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarında da farklılık gösterecektir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 1. maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanun'un, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2. maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un 146. maddesinde ise, bu Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanundaki hükümlere tabi oldukları; 147. maddesinin (A) bendinde, bu Kanunda geçen "Aylık" deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde, "Gündelik" deyiminin, 4. maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı ifade edeceği kurala bağlanmıştır.

Belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık verilerek yapılan, başlangıç ve bitişi belli süreli işlerde çalışmanın öngörüldüğü, yaptıkları işin geçici veya mevsimlik olması nedeniyle asli ve sürekli görev niteliğinde olmaması nedeniyle Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9. maddesi ile düzenlenen ek ödemeden yararlandırılıp yararlandırılmayacağına ilişkin çözümlenmesine gelince:

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'ye 11.10.2011 tarih ve 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen Ek 9. maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil almakta oldukları toplam

ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı kurala bağlanmış, Kararname eki (I) Sayılı Cetvelde de, aylıklarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na Göre Alanlar; aylıklarının 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu'na Göre Alanlar; aylıklarının 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında "Kadro" ve "Görev Unvanı"na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9. maddesinde; 657 sayılı Kanun'un 1. maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan Devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9. madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır.

Bu durumda; Bölge İdare Mahkemesince kararın düzeltilmesi isteminin kabulü ile İdare Mahkemesi kararının, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan Devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla getirilen ek ödemeden, farklı statüde bulunan geçici personelin yararlandırılmamasında; mevzuat, adalet, eşitlik ve hakkaniyet prensiplerine aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle bozulmasına karar verilmesi gerekirken, istemin reddine dair kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Malatya Bölge İdare Mahkemesince verilen 29.01.2016 tarih ve E:2016/170; K:2016/132 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, hükmün sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulmasına; kararın bir suretinin Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve bu kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 08.12.2016 tarihinde oybirliği ile karar verildi.